

14

I. N. J.
DISPUTATIO THEOLOGICA,
DE
**CAUSA MINISTERI-
ALI SCRIPTURÆ SACRÆ**

VIRIS θεοπνεύστοις,
EX I. JOHANN. I. v.3.4.

Quam,
MODERANTE PRÆSIDE
VIRO

Summè Reverendo, Magnifico, Amplissimo, atque
Excellentissimo

DNO. JOHANNE
DEUTSCHMANNO,

SS. Theol: Doct. & Prof. Publ. Celeberrimo, Alumn.

Electoralium Ephoro Gravissimo,

DN. PATRONO, Præceptore, Studiorumq; suorum
Promotore, omni Observantiâ aeternum

devenerando, &c. &c.

Publicè in Auditorio Majori ex B. Lutheri
Cathedra defendet

CHRISTIANUS STRAUCH

Prett. Sax.

Ad diem 29. Julii MDC. LXXXVII.

WITTEBERGÆ, Typis JOHANNIS WILCKIL

ELECTORALIS SAXONICI
PROTO-SYNEDRII
P R A E S I D I
EMINENTISSIMO
NEC NON
DNNNN. C O N S I L I A R I I S
ASSESSORIBUS SPLENDIDISSIMIS,
atq;

*Viris Summè Reverendis, Magnificis, Nobilissimis,
Amplissimis, Consultissimis atq; Excellentissimis,
DOMINIS, PATRONIS, ac PROMOTORIBUS
SUIIS submissâ animi devotione perpetuò colendis*

Dissertationem hanc Theologicam

humillimè offert

R E S P O N D E N S
CRISTIANUS Strauch / Alumn. Elect.

Ad Pereximum atq; Præstantissimum
DN. CHRISTIANUM STRAUCHIUM,
DE Scriptoribus Cano-
NICIS,
Publice Disputantem.

Magna qvidem, PEREXIMIÆ ATQVE PRÆSTANTISSIME DN. RESPONDENS, *Scriptorum publicorum Gloria*, sed omnes *Scriptores* alios, sive sint *vetustiores*, sive *recentiores*, *Canonici Scriptores* sua longissime superant Eminentia. Non Illi *sua*, sed *Divina Menti sensa* prodiderunt, non *ex sua*, sed *ex Dei voluutate manus* ad scribendum admoverunt, non *sua*, sed *Dei*, per *Spiritus sancti Dictaturam manifestata*, *verba consignarunt*, non *suas*, sed *Dei Scripturas publicarunt*. Hi *Scriptores*, publici sunt non *Imperialis*, non *Regalis*, neq; *Ducalis*, sed *Cælestis Curiæ Notarii*, sunt *Arcanorum Divinorum Secretarii*, *Testes Divinorum Mysteriorum & Beneficiorum authenticati*. Non *humana*, sed *divina*, non *caduca*, sed *eterna*, non *terrestria*, sed *cælestia suis Scriptis ediderunt*, & in *salutem animarum nostrarum tradiderunt*. Hæc SCRIBIMUS VOBIS, ut *gaudium vestrum sit plenum*, inquit *Johannes in Oraculo nostro*, vel ut in *præcedentibus loquitur*, ut *& Vos societatem habeat nobiscum*, *& societas nostra sit cum Patre, & cum Filio Ejus Iesu Christo*. In his igitur *Scriptis possidemus Tabulas felicis societatis, & sociæ felicitatis*, ac *omnis letitia spiritualis ubertatis*. Hic valebit illud *Paulinum*, Attende lectioni. Hæc *scripta melle dulciora*,

*ciona, auro chariora, gemmis preciora. Nihil in hoc uni-
verso mundo reperitur, qvod Scriptis his Canonicis vel
conferri, vel præferri possit. Ex æstimio Scripturarum
non difficile de Scriptoribus ipsis judicium. Bene proin-
de, PEREXIMIE DN. RESPONDENS, nunc agis, dum eru-
dita de Scriptoribus Canonicis verba publice facis, & qui-
dem non ex humanis inventis, nec ex Ecclesiæ Traditis, sed
ex ipsis Authenticis Pandectis. Nemo rectius, nec aliis ac-
curatius Canonicas Scriptores vel cognoscere, vel noti-
tiam eorum proponere poterit, quam Catholicus Ipsorum
Magister & Ephorus, SPIRITUS SANCTUS. Tu proinde
Manuductorem Optimum, Doctorem Maximum eligis,
& hujus sub *Præsidio Cathedram adscendis. Bonum Factū!*
perge postea, sicut nunc occæpisti. Sub hoc Doctore per
Hos Scriptores studium Theologie semper colas, & ex his
omnes protectus quæras. *Doctor Spiritus Sanctus Tibi,*
Tuisq; Studiis semper adsit, Tibi, Tuisq; studiis semper
præsit, Tibi, Tuisq; studiis benedictione sua copiosa semper
profit, ut crescas in Virum perfectum, in Doctorem bonis
*utilem, & fidelibus salutarem! Vale!**

Dab. Witteb. d. 26. Julii Anno M DC LXXXVII.

T. PEREXIM. PRÆST.

addictis.

JOHANNES Deutschmann / D.

202(0)80

IN NOME N JE SU!

DISPUTATIO THEOLOGICA,

DE CAUSA MINISTERIALI

SCRIPTURÆ SACRÆ, VIRIS ~~θεόπνευστοις.~~

EX I. JOHANN. I. 3.4.

Textus Græcus:

Οὐαράκασιν, καὶ αἱκηνοαμεν, αἱπαγῆλλουεν ὑμῖν, οὐα καὶ
ὑμεῖς κοινωνίαι ἔχετε μεθ' ἡμῶν· καὶ η̄ κοινωνία ἡ̄ η̄ πιετέρα με-
τὰ τὸ καρδός, καὶ μετὰ τὺς υἱοὺς αὐτὸς Ἰησὸς χριστός, καὶ εἰς τὸ
χράφομεν ὑμῖν, οὐα η̄ χαρῇ οὐα η̄ πεπληρωμένῃ.

Latinus Vulgatus: Quod vidimus, et audivimus,
annunciamus vobis, ut et vos societatem habeatis nobis-
cum: et societas nostra sit cum Patre, et cum Filio eius, Iesu
Christo. Et hec scribimus vobis, ut gaudium vestrum sit ple-
num.

B. Lutheri Versio Germ.

Was wir gesehen/und gehöret haben/daf̄ verfün-
digen wir Euch/ auf daß auch Ihr mit uns Gemein-
schaft habt / und unser Gemeinschaft ist mit den
Vater/und mit seinen Sohn Iesu Christo. Und sol-
ches schreiben wir euch / auf daß eure Freude völlig
sey.

Textus Exegesis.

I.

Magnum Scripturæ bonum est, imbecillitatis humanæ
subsidium, & fidei Christianæ præsidium, maxime pro-
inde necessarium, ut de Causis Scripturæ Sacra Ministerialibus curam aliquam suscipiamus, quæ dicuntur
esse Viri θεόπνευστοι, Sancti Spiritus Amanuenses, Curie cœlestis Se-
cretarii, & publici Christianorū Ecclesiae Notarii. Johannes, qui non
postremus in ipsorum Collegio fuit, & inter Evangelistas, Librū
Evangelicū consignando, & inter Apostolos, varias Doctrinales Epi-
stolas Ecclesiae Christianæ commendando, & inter Prophetas, Pro-
phetiam Apocalypticam publicando laudē omnē meretur. Et hic
A est, qui

A

est, qui

DE CAUSA MINISTERIALI SCRIPTURÆ SACRÆ,
qvi nobis hoc Omaculum illustre de Causis Ministerialibus Scriptura reliquit.

2. (1.) De Scriptorum Canonorum Existencia multis ut generaliter solliciti simus, id non videtur esse necessarium, cum omnes Testamenti, sicut vocantur, libri de suis Ministerialibus testentur autoribus, partim explicitè, dum eorum plerique, juxta communem Ecclesiæ Confessionem, & Doctorum tam verustiorum, quani recentiorum, concessionem, Nomina suorum Autorum in fronte gerant, partim implicitè certum aliquem Virum Beomarus, sancti Spiritus amanuensem præse ferant, & infallibiliter requirant cum *νόοτα γεωπόνομενος Θεόμενος* *σιτ. II. Tim. III. 16.*

3. Paucis talitem illud probabimus, quod h[ab]it. præter alia, Doctrina de Scriptoribus Canonis à Jobanne nobis exhibeatur
(1) Ex Canonice Scriptionis officio, scribimus, dicit Jobannes, non ex arbitrio nostro, sed ex consilio divino, non ex nostro placito, sed ex divino beneplacito, non ex nostro iudicio, sed ex divino decreto, vel mandato, non ex privato studio, sed ex Apostoli scribendi potius officio. (2) Ex Canonice Scriptionis Collegio, quia Jobannes non de sua scripturar[um] solum, sed potius de Collegialis Scriptionis industria verba facit, & luculenter ostendit, quod in hoc scribendi negotio nihil in seipso, nihil in aliis Scriptoribus Canonicis desiderari possit. (3) Ex Canonice Scriptionis Exercitio, quia dicit scribimus scilicet *αλλυ νόοις ομνες*, quod ad scribendum excitamus, inspiramus, & distracturam sancti Spiritus mente contemplamur. (4) Ex Canonice Scriptionis objecto, Hec quæ, tanquam infallibiles Doctores vidimus, & audivimus, sive tanquam immediati testes oculati, quoad Christi vitam, auriti, quoad doctrinam, ut infallibiliter de his testimonium perhibere queamus, non aliae scribimus. (5) Ex Canonice Scriptionis objecto, quod est universale, Vobis, inquit hic indefinite, sed quoad diversas etates c. II. 12. plenius exponit, & consequenter etiam *αναλογικῶς* hanc Universalitatem subjectorum, ad omnia tempora, ad omnia loca, notabiliter extendit, cum hoc ipsa Canonica scriptura ra-

EX I. JOHAN. I. 3. 4. ARIUAC. EC.

tio, juxta natum suam, reqvirat, Christus de Verbo suo dicit:
Quod vobis dico, omnibus dico Marc. XIII. ult. Sic etiam hic, in
Jobannis verbis, idem valere censemus: Quod Vobis scribimus,
omnibus hominibus, omnibus etatibus, omnibus temporibus, omni-
bus locis, scribimus. Unde Jobannes etiam non loquitur in pro-
terito, scripsimus, sicut c. II. 14. sed in praesenti, Scribimus, ut ostendat
perpetuum praesens his scripturis ubiq; locorum ceteram o-
mnibus hominibus convenire. (6) Ex Canonica scriptioris sco-
po, qui dicitur partim spiritualis cum Apostoli communio, partim
spiritualis cum Patre & Filio ejus Iesu Christo, consequenter eti-
am cum Spiritu sancto, communicatio, partim spiritualis gaudis
plenitudo, qui fines omnes luculenter ostendunt, quod hic & de
Scripturis, & de Scriptoribus Canonicis agatur, cum nec huma-
nis, nec Angelicis scripturis, hoc convenire possit, ut illis ejus-
modi fructus, & effectus divini tribui possint, dum certissimum
manet, quod effectus neq; nobilior, neq; perfectior esse possit
sua causa.

4. Considerabimus autem iuxta praesens Oraculum II.
Scriptorum Canonicorum Essentiam, quae neq; melius, neq; pla-
nius, neq; plenius, quam juxta Causas, explicatur. Causa Efficiens
est, vel Primaria, nam Deus glorus, ita tamen ut authenticos
scriptores referantur ad Deum (1) θεοδως, vel Essentialiter, sic
dicitur ὁ Θεός, v. 5. ὁ Θεός Φως Τόπος, Deus lux est, quae verba, juxta
contextum, tum ad annunciationem, eum ad scriptorium Apo-
stolicum referuntur: Hec est annunciation, (jam annunciation
cum scriptione suo modo reciprocatur, v. 3. & 4. quod vidimus
& audivimus, annunciamus vobis, ET HÆC SCRIBIMUS vobis)
quam audivimus ab eo, & annunciamus vobis. Quoniam Deus
lux est, & tenebrae in eo non sunt ulla. Et alias notissimum,
quod scriptura Canonica sit scriptum DEI, Exod. XXXI. 18. scriptu-
ra fæderis Dei c. XXXIV. 27. Lex Iehovæ Jerem. II. 8. B. Luth.
redd. Wir haben die heilige Schrift für uns. γραφὴ αὐτὰ Rom.
I. 2. Scriptum sacrum: τὰ ἱερὰ γράμμata Sacra litera II. Tim. III.
15. γραφὴ θεόπνευστος v. 16. quae denominaciones omnes &

DE CAUSA MINISTERIALI SCRIPTURÆ SACRÆ,
singulæ nos eò deducunt, ut & Scripturam faciam, & Scriptores
Canonicos soli Deo subordinemus, cum primis quia scripserunt,
(a) antem undana Prov. II X. 22 seqq. I. Cor. II. 7. Eph. I. 4. quæ certe
nullus hominum, vel angelorum, penetrare potuit. (b) antebumana
Gen. I. & II. Job. XXXII X. 4 seqq. Psal. CIV. 1. seqq. Job. I. 1. 2. (c)
caelestia Job. I. 6. II. 1. I. Reg. XXII. 17. seq. Dan. VII. 13. (d) eterna Prov.
II X. 22 seqq. Job. XVII. 5. &c. (e) abscondita Dan. II. IV. II. Reg. VI. 8.
seqq. (f) futura Gen. III. 15. IV. 1. V. 29. XII. 2. &c. Hæc autem &
alia tradere solius divine sunt omniscientia. Scriptores quoque
Canonici scripserunt, ut servi Dei, sicut Paulus hoc cum aliis in
omnibus suis Epistolis in principio statim indicare consuevit:
pleriq; vero Scriptores testantur, se non suum, non aliorum ho-
minum, nec angelorum, sed solius Dei Verbum proponere, vel scri-
bere, quæ ratione rursus hoc confirmat locus classicus, quod
nūc γέγονός sit θεόπνευστος II. Tim. III. 16.

5. (2) ὁμοσυνίας, sic referuntur Canonici Scriptores (1)
ad Deum Patrem, qui certe per suam Paternam providentiam
Ecclesiaz de Scripturis authenticis prospicere voluit (1) quia Ca-
nonici scriptores testantur & annunciant suis scripturis Vitam
eternam, quæ erat apud Patrem, & apparuit nobis v. 2. quod enim
annunciarunt, illud scripserunt v. 3. & 4. Ad hanc autem rum an-
nunciationem, rum testificationem, rum scriptiōnem officia-
lēm à Patre firmiter, & efficaciter obligati fuerunt. (2) quia
per scripturam hanc veram cum Patre nouvias habere debe-
mus v. 3. 4. Medium autem paterna nouvias nemo, nisi caelestis
Pater, Scriptoribus Canonicis manifestare, vel suppeditare po-
tuit. (3) quia scriptores Canonici gaudit plenitudinem suis scri-
ptis pariunt, bac scribimus vobis, ut gaudium vestrum sit plenum
Hoc gaudium Pater misericors pénitentibus, & conversis in re-
missione peccatorū largitur Ps. LI. 10. & in scripturis hi, tanquam
fratres spirituales, & filii DEI Patris adoptivi, gaudium hoc per-
cipiunt, ut Paulus ostendit Phil. III. 1. Fratres mei, gaudete in
Domino, eadem vobis scribere, me non piger, vobis autem turum
eff.

EX I. JOHAN. I. 3.4.

est. (4) qvia Deo Pater lux est v. 5. imò Pater lucis, & qvo donum
omne bonum calitus descendit Iac. I. 17. & sic etiam nobis do-
nau Scriptores authenticos, ut verbum lucis nobis consigna-
re, & ad lucem ipsam nobis viam monstrare debuerint. (5)
qvia Deus Pater πολυμενως καὶ πολυτροπως locutus est, (scri-
psit) olim Patribus in Prophetis Heb. I. 1. Prophetæ proinde,
vel alii Viri ἀπόπτευσαι fuerunt Doctores, & Scriptores Mini-
strialles, qvorum ministerio tum in prædicando, tum in scri-
bendo, Deus Pater usus est, sed ipse fuit Doctor & Scriptor
Magistralis, vel Principalis; jam quod quis per alium facit,
per semetipsum fecisse putandus est.

6. (1) Ad Deum Filium, qva ratione Scriptores Canonici pariter ad Deum Filium, tanquam Principalem Autorem, re-
feruntur (1) qvia Filius est Verbum vitæ principaliter v. i. sed
Verbum scripture dicitur instrumentaliter verbum vitæ Phil.
II. 16. adeoq; sic Vitæ Verbum ad Verbum Scripture pertinet,
originaliter, sed ad Scriptores Ecclesiasticos tantum Ministe-
rialiter. (2) qvia Filius est vita eterna, qvæ est apud Patrem
v. 2. Job II. 1. & idem cum Patre c. X. 30. adeoq; sic ad eum Scri-
ptores eterna vita Canonici, cuin omnibus authenticis Tabu-
lis ejus, h.e. Scripturis sacris referuntur, tanquam ad causam
Principalem, cum primis, qvia cum Patre semper eadem opera-
tur Job. V. 17. (3) qvia Videntes, audientes, & annunciantes
Apostoli sunt Ejus Apostoli, vel Legati Matth. X. 1. ejus servi,
vel Ministri, sicut Paulus scriptor Canonicus in Exorditis Epis-
tolarum semper de se testatur. (4) qvia Apostoli, vel Scripto-
res Canonici v. 2. testes esse debuerunt Christi, qui tum prædi-
cando, tū præconium suum scripsi consignando, de ipso testa-
ri debuerunt Job XV. 27. Luc. XXIV. 49. Act. I. 8. &c. (5) qvia
v. 2. 3. 5. præcones & Doctores Verbi, vel doctrinæ de Christo,
modis omnibus esse debuerunt, & viva voce, & scripto, & bap-
tismo Matth. XXII. X. 19. cū modis omnibus παραπέμψει exer-
cere Christoq; discipulos facere in mandatis habuerint, ade-
oq; qvæ Christus eos etiam scribere iussit. (6) qvia per manda-

DE CAUSA MINISTERIALI SCRIPTURÆ SACRÆ,
rum Christi quoque Canonici scriptores, & communionem c. m
Deo & Christo, & gaudii plenitudinem promovere debuerunt.
¶ 3. 4. (6) quia Christus, tanquam DEI Filius, saepius Johanni
mandatum scribendi dedit Apoc. I 11. 19. II. 18. 12. 17. 18. III. 1. 7.
14. 15. Qvod autem de Johanne, tanquam de Scriptore Cano-
nico verum, illud etiam de reliquis Scriptoribus Beotneūs &
dicendum, & concedendum.

7. (3) Ad Deum Spiritum sanctum, qui principalis quoq;
is causa Scriptorum Canonicorum revera dicitur (1) quia tō scri-
bere v. 4. principaliter respicit Spiritus sancti beneplacitum,
sicut dicitur Acto. XV. 28. Visum est Spiritui sancto, & Nobis,
ibac vobis scribere necessaria. (2) quia Jobannes testatur, qvod
HÆC scribant, nim. secreta DEI de Verbo. Vita v. 1. de vita
eterna, de Vita apud Patrem, de Messiae apparitione v. 2. de Eg-
clesiae totius, vel Auditorum & Doctorum communione, de spiri-
tu ali cum Patre & Filio societate v. 3. &c. quæ solus scrutatur
Spiritus Dei, nobisq; revelat I. Cor. II. 10. non modo per an-
nunciandi, v. 3. sed etiam per scribendi Ministerium v. 4.

8. (III) ιδιοποιητικῶς, sic omnino Principalem hanc cau-
salitatem sibi peculiariter Spiritus sanctus accommodat (1)
quia scriptoris officium v. 4. est Spiritus sancti Ministerium,
Δικονία τῆς πειρατῆς II. Cor. III. 8. (2) quia Spiritus sanctus
est Dominus Ministerii I. Cor. XII. 5. seqq. Praeses & Autor Mi-
nisterii Actor. XX. 28. adeoq; cuncti Ministeriales alii, etiam
scriptoris Canonicae, suū à Spiritu sancto ducunt ortum. (3) quia
divisiones Ministrorum sunt, inter quas etiam Ministratio
scribendi, sed idem Dominus, nim. Spiritus sanctus I. Cor. XII. 5.
(4) quia Spiritus sanctus operatur in omnibus, omnia qvoad
Ministerium Ecclesiasticum v. 6. (5) quia πάσου γέγονός
πονεύεις II. Tim. III. 16 quæ γεγονός respicit peculiariter Spi-
ritum sanctum, (6) quia nunquam Sancti Dei Viri, seu Cano-
nici Scriptores, ex voluntate humana vel locuti sunt, vel scripse-
runt, sed τῷ πνεύματι οὐ γίγνεται II. Pet. I. 21. (7)
quia

EX I. JOH. II. v. 34. IM ARSIAO 30
quia Christus & Apostoli de Scripturis V. T. Canonici luculentum testimonium perhibent, quod Spiritus sanctus & in iis locutus sit, & quod verba Scriptorum Canonicorum Spiritus sanctus ipse sibi peculiariter appropriat, Matt. XXII. 41. Marc. XII. 36. Act. I. 16. Ecce ubi verba Scriptorum nulli bento rum dicuntur ipsius Spiritus sancti, tanquam Autoris principalis, & ipsi Scriptores manent verborum nullorum ministeriales (8) quia Canonici Scriptores propterea scripserunt v. 41 ut gaudium fidelium esset plenum: hoc autem gaudium est Spiritus sancti Rom. XIV. 17. fructus Spiritus sancti Gal. V. 22.

9. Hæc de Causa primaria sufficiant, quod attinet eam secundariam, illa nobis, juxta textum, exhibet Officialia scribendi Media: licet enim Spiritus sanctus immediate suo afflato Viris Geomvris scripturam inspiravit, cum nō oī ζεα Ον γεόπνευστοι sit, & hac ratione tum nō i yuata, vel realitate ēnūata, seu verba, scribenda dictarit, vel & nō tū, & nō ad scribendum communicariat Matt. X. 19. tamen nequam media necessaria simpliciter excludere voluit: sed quemadmodum Spiritus Sanctus in conversione neutiquam excludit hominis convertendi pedes, ne veniat ad auditum verbi, oculos, ne videat concionatorem, vel non legat oculis scripturam, aures, ne Dei verbum audiat, mentem, ne verbum auditum mente sua cognoscatur, voluntatem, ne velit admittere gratiam, cor, ne corde recipiat verbum atque fidem &c. sed hæc omnia potius subjective requirit, & admittit: Gustare & videte, quam præparatus fit Dominus, dicitur Ps. XXXIV. 9. Venite & videte opera Domini XLVI. 9. Ite & renunciate Johanni, quæ videtis, & auditis Matt. XI. 4. Sic etiam Spiritus sanctus, talia sive subjectiva, sive objectiva media, circa Scripturæ dictaturam in Viris Geomvris admisit, quæ suo jure quodam Officialia Scriptorum Canonicorum Media nuncupamus.

10. Sunt autem hæc media duplicitis Generis, nam alia materialia, alia formalia; illa sunt mediata, hæc immediata, illa naturalia, hæc ministerialis; illa magis subjecti, hæc ma-

gjss

DE CAUSA MINISTERIALI SCRIPTURÆ SACRÆ,
gis objecti, illa generalia, hæc specialia, illa persona, hæc pars,
illa hominum, hæc Apostolorum &c. Sed notandum hic, si plen-
niq; hæc media producere velimus, quod duo præcedentes ver-
siculi Capitulū huj; simul conferendi sint.

ii. Qvod attinet media Materialia, vel mediata, ea sunt
vel externa, nim. sensus, vel interna, seu intellectus. Externo-
rum mediorum eria recenset (1) Auditum aurium, quod au-
divimus, & hoc medium tanti facit Jobannes, ut illud trina vi-
ce producat v. i. 3. & 5. Intelligit autem auditum non vulga-
sum, sed accuratum, non physicum tantum, sed mysticum etiam,
non superficiarium, sed plenarium, non mediatum, sed imme-
diatum, non ab aliis hominibus acceptum, sed ab ipso Deo, vel
Christo perceptū, non tam personalem quam officialem, qvia tū
in Apostolis, tū in Scriptoribus Canonicis, talis requirebatur,
ut ipsi Christum prædicantem audirent, vel etiam in
ternis auribus Spiritus sancti dictatum suscepint, cum pri-
mis si scriptores generaliter respicere, & non à utrōq; etiam
attendere velimus, qvalis tunc ipse Paulus extitit.

ii. (2) Visum oculorum, qvia Jobannes dicit de plerisq;
Scriptoribus N. T. cum apriori soleat fieri vel denominatio,
vel consideratio, qvod oculis suis viderint Verbum vite, tum
qvia testes oculati communiter auritis præferri conseve-
runt, si nim. disjunctim accipiantur, sicut vulgo dicitur: Plus
valet unus oculatus testis, quam auriti decem: ideo Christus
potissimum oculatos testes ipsos Apostolos eligere Matt. X. 1.
sibiq; tales testes constituere voluit Act. I. 8. tum qvia sicut
auditu potissimum propter Christi doctrinam & conciones,
sic oculis. seu conspectu propter vitam & miracula fuit opus:
sum qvia testis, & oculatus, & auritus simul, certissima fide de-
re qvavis testimonium edere potest.

13. (3) Tactum Manuum, qvod manus nostra contrahaverunt. Addit hunc tertium sensum ipse Jobannes, propter
summam certitudinem. Certus est auditus, certior visus, sed
tactus

EX I. JOHANN. I. v.3.4.

sue certissima, & contrectatio dicitur omnium certissima. Hanc elegantem gradationū adhibet ipse Salvator Luc. XXIV. 36. cum ex improviso clausis forib⁹ discipulis se conspicuendū præberet: Nam (1) locutus est ipsis, ut eum audirent, dicens eis: Pax vobis, juxta Vulgatū: Ego sum, nolite timere: & cum essent conurbati, & perterriti, nim. existimantes, se videre Spiritum, vel spectrum; pergit in altoq; vio: Quid turbati estis, & quæ cogitationes adscendunt in corda vestra? sed cum verborum auditus omne dubium removere non posset, mox (2) ad visum provocat, ut certiores eos redderet, & penetrantionem medicinam dubitantibus cordibus afferret, inqviens: Videte manus meas, & pedes, quia ego ipse sum. Verum cum nec oculis suis, p̄tē nimia consternatione, plenam fidem haberent, (3) ad tactum, tanquam summæ certitudinis sensum, eos ablegat: Palpate me, quia Spiritus carnem & ossa non habet, sicut me videtis habere. Similem processum, à Dōctore & Salvatore adhibitum, Johannes etiam hic ostendere voluit inqviens, (1) quod audivimus, (2) quod oculis nostris vidi mus, (3) & quod manus nostræ contrectaverunt, illud annunciamus, & Scribimus vobis.

14. Quoad interna media saltem unum adducit, nim. & Gedouay, quod est spectare, contemplari. Facile qvidem concedimus, quod hoc verbum etiam de externo visu adhibetur, sicut ejus usus in N.T. semper, & apud profanos Autores etiam in hac significatione communiter occurrit; h̄c, quod etiam Johannes h.l. non tam ad intellectualem notitiam, quam ad sensualem experientiam, ejusq; satis evidenter certitudinem respiciat: tamen quia partim verbum θεάσθαι hic à verbo θεάσθαι distinguitur; partim consequens aliquod externi visus inferre dicitur; partim ab Oecumenio declaratur, quod significet, cum admiratione & stupore inspicere, vel secundum alios publice cum attentione quasi in theatro mirum, novūg, vel insolitū spectaculum contemplari, vel adminimū accurate, quoad omnes circumstantias, respectu, & representationes adspicere, vel observare; partim cognitionem habet cum verbo θιωγεῖν, vel etiam ejus primitivum est, quod vel plerumq;

B

vel

DE CAUSA MINISTERIALI SCRIPTURÆ SACRÆ,
vel s̄epius, ad animi contemplationem refertur; partim talis in-
terna mentis vel observatio, vel consideratio, vel admiratio, ma-
xime muneri convenit Apostolico, & Scriptorum *Ιεωπνεύσων*; ideo
nō inconvenienter ad internam mentis considerationem, vel obser-
vationē, refertur, licet hac in causa litem nemini movere velim⁹.
Hoc tamē certum, quod interna πληροφορία & iudeo. 1. x. σφαι-
λεῖα, maxime Scriptorib⁹ *Ιεωπνεύσων* & Canonis necessaria fue-
rit, sicut Lucas c. I. 1. 3. 4. luculenter indicat, & sic etiam ad hæc
interna Jobannes vel explicitè, vel implicitè respicere, vel ea non
excludere dicitur.

15. Qvod attinet *Media Formalia*, qvæ Jobannes hic Scr-
ptoribus Canonicis tribuit. aliud est *Generale*, nim. *Testari*: Nam
hoc Apostolorum restari varium fuit, qvia testati sunt, se Min-
istros esse Christi (1) *Verbis*, qvia prædicarunt *Evangelium omnis*
creatura Marc. XVI 15. unde Jobannes h. l. trinā vice suum *An-
nunciamus Vobis* inculcat v. 2. *Vidimus, testamur* & ANNUN-
CIAMUS VOBIS vitam aeternam v. 3. quod vidimus, & audivi-
mus, ANNUNCIAMUS VOBIS v. 5. Hæc est annuntiatio, qvam
audivimus ab eo, & ANNUNCIAMUS VOBIS: indicans, qvod hoc
perfectum sit officiale Medium Apostolici Muneris, qvia primum,
communissimum, optimum, maximū, & qvia fides est ex auditu Rom.
X 17. (2) *Miraculis*, qvia post ascensionem Christi, & pentecosta-
lem effusionem Spiritus S profetti sunt Apostoli, prædicaverunt
ubiqz. Domino cooperante, & sermonem confirmante sequentibus
signis, h.e. miraculis Marc. XVI 20. sicut Christus in præcedenti-
bus ipsis promiserat v. 17. *Signa autem eos, qui crediderint, hæc*
sequentur: In nomine meo demonia ejicient, linguis loquentur
novis, serpentes tollent: & si mortiferum quid biberint, non eis no-
cebit, super agros manus imponent, & bene habebunt. (3) *Scriptis*,
qvia scripta Virorum *Ιεωπνεύσων* nihil aliud sunt, qvam publica
de Deo, rebusqz. divinis testimonia, sicut Jobannes de seipso refert
Job. XIX. 35. Et qui vidit, nim. lateris Jesu crucifixi apertioñem,
per lanceæ transfoſionem, testimonium perbibuit, & verum est
testimonium eius. Es ille scis, qvia vobis dicit, ut & vos credatis Hæc
est.

EX I. JOHANN. I. 3.4.

restificantia media sunt officialia Scriptorum Canonicorum
τεκμηρία, vel Media.

16. Aliud *Speciale*, quod sub *generali* continetur, & dicitur esse *geminum*, nimirum. (1) *Medium prædicationis*. Hoc ipse *Messias* omnibus sua *praxi* monstravit, & quidem (1) *Praxi prima*, quia statim in *paradiso* *praxin* hanc primam nostris *protoplasticis* manifestavit, dum *Protevangelium* ipsis annunciat, *Gen. III. 15.* (2) *Praxi continua*, vel ad minimum assidua, dum saepius *Patriarchis*, & *fidelibus*, in λόγῳ Θαρείας V. T. personaliter apparuit, & *prædicationis*, vel *annunciationis* medium exercuit. (3) *Praxi primaria*, dum in diebus carnis *principalis* *Evangelista* factus, & *Evangelium regni Dei* cunctis annunciat. (4) *Praxi subordinata*, dum in Veteri Testamento *Patriarchas*, *Prophetas*, & alios *Vires Geomruſus*, excitavit, & in N. T. *Duodecim Apostolos* vocavit, & tanquam *Regni Legatos* in universum orbem terrarum ablegavit, sufficientibus donis exornavit, & literis *Credentiae*, sicut vocantur, vel aliis *privilegiis* armavit. Hoc certis respectibus etiam de *Prophetis* V. T. verum est. Et sic *praxis Messiae principalis* est τὸ Χριστὸν *Doctorum Ministerialis*, sicut Idē *Johannes* hoc loco trina repetitione τῇ *Annunciamus vobis* indicavit, prout *precedente* thesi declaratum.

17 (2) *Medium Scriptiorum*, quia dicit, *Hac scribimus Vobis*. Et hæc *Scriptio* citra dubium est *Medium Scriptorum Canonorum*, quia per hanc *scriptionem* facti, & propter eam dicti sunt *Scriptores*, cum primis quia Deus ipsem et exemplo suo *Medium* hoc inchoavit *Exod. XXXI. 18.* suo *præcepto* *Messi* demandavit *Exod. XVII. 17. XXXIV. 27.* suo *Spiritu* *scribenda* causaliter *inspiravit*, de *verbo ad verbum* *dictavit*, per hanc *scriptionem* *Verbum suum tam fidei*, quam *saluti* destinavit, & eam, seu *Ministeriale medium*, in usum *Ecclesie* consecravit, dum *annunciationem*, ex divina voluntate, *scriptio credendorum* seqvitur, sicut appetet ex *Johanne a connexione*: *Quod*

DE CAUSA MINISTERIALI SCRIPTURÆ SAC.

Vidimus, & audivimus, annunciamus Vobis, ET HÆC scribimus
Vobis. Inter quæ Scriptio medium ultimum est.

18. Ab Efficiente Causa digredimur ad Causam Materiæ
iēm, quæ ratione Materiæ ex qua dicitur, vel immediata, quam
indicat Johannes pronomine, tum demonstrativo, tum suo
modo relativo. HÆC dicens: Hæc scribimus. Hæc autem par-
ticula respicit partim Historicā, quæ viderunt in Vita Christi,
partim dogmaticā, quæ suis auribus audiverunt de Theologi-
cis Dogmatibus in Concionibus Christi; speciatim autem, quæ
peculiariter à Spiritu sancto per Beatoν de his dictata, vel in-
spirata fuerunt, quæ ratione vel ex hoc unico capite totum
compendium Theologie colligi posset, cum, quoad Archontolo-
gian, agatur de divina Revelatione, de scriptura sacra, quoad
Theologian, de Natura Dei, de Divinis Attributis, de Personis
Divinis, de fruitione, vel communione Dei, quoad Anthropolo-
gian; de homine peccatore v. 8. 10. ejusq; restaurazione v. 7. 9.
quoad Christologian, de Persona, Officio, & Beneficiis; quoad
Mysteriologian, de Verbo Dei, de pœnitentia, de justificatione,
sanctificatione, &c quoad Eschatologian, de Vita eterna, tan-
quam regno lucis, & oppositio ejus, tanquam regno tenebrarum.

19. Vel Mediatis, sic Materiæ ex qua sunt HÆC, quæ
nim. à Spiritu sancto dictata, perq; Scriptores Canonicos ordi-
nare consignata, nim. Hec, quæ de Vita, vel Mediatorre Christo,
tum in Veteri, tum in Novo Testamento manifestata sunt,
Scribimus vobis, hæc & non alia Gal. I. 8. Hæc, & non peregrina,
hæc & non opposita &c. Huc etiam suo modo referri pos-
sunt integræ libri, vel integræ volumina, quasi diceret Johannes, Hec volumina Canonica, quæ sunt ipsius DEI dona, vel Di-
plomata, scribimus Vobis.

20. Materiæ in qua dicitur Ecclesia vera, in qua tum
fuerunt Scriptores, qui scripserunt, & Auditores, vel Lectores,
quibus illa scripserunt, siquidem in Ecclesia Scriptores omnia
sua

EX I. JOHANN. I. 3. 4.

Sua media tam adhibuerunt, tam exercuerunt, nam Christum
audiverunt, viderunt, & manibus palpaverunt: In Ecclesia suas,
tam annunciationes, tam testificationes, tam scriptiones, insti-
tuerunt. Ecclesia laborum Ministerialium Officina. Ecclesia
Graecie Regnum, in quo calitus Diplomata Regis gratia, vel Mes-
sie nomine consignanda, publicanda, approbanda, observan-
da fuerunt. Ecclesia Domus Dei Magna, Domus Regia, Domus
ampla, in qua nos omnes, juxta Tabulas Oeconomicas fa-
derales, & memoriales, oportet conversari I. Tim. III. 15. & vera
columna, vel σύλλογος Imperialis, ubi Diplomata scripturarum
publicarum, & Canonicarum sunt affixa, ut ibi semper legi
possint: Verum Ecclesia dicitur ἡδεῖανων, repositorium & re-
ceptaculum, collocatorium & conservatorium, Biblioteca Ve-
ritatis, cui concredita sunt τὰ λόγια τῶν θεῶν Rem. III. 2.

21. Materias circa quam, vel Objectum, sunt Christiane
fideles, Vobis scribimus. Hoc, Vobis, Johanni familiarissimum
est v. 2. Annunciamus Vobis v. 3. Annunciamus Vobis v. 4. Scri-
bimus Vobis v. 4. annunciamus Vobis; quater hic inculcat A-
postolus illud Vobis, cum quadratum sit immotum, & satis fi-
xum. Nec hoc Apostolo sufficit, sed c. II. v. 12. seqq. illud se-
zies circa scriptionem repetit, ut veram fum delectatio-
nem in hoc Vobis manifestaret, & per omnes actares obje-
ctum suum dilataret: v. 12. Scribo Vobis, filios, v. 13. Scribo Vo-
bis Patres; Scribo Vobis adolescentes. v. 14. Scribo Vobis infan-
tes: Scripsi Vobis Patres: Scripsi Vobis adolescentes &c. Haec
certe repetitio non otiosa, sed momentosa, vereque fructuosa.

22. Materiam sequitur Causa formalis, quæ per verbum
scribimus indicatur, siquidem haec scribendi ratio Scriptori-
bus Canonicis dat Esse, dat distingvi, dat operari, sicque necessa-
rio nobis causam formalem exponit. Nam (1) dat Esse, quia
scriptor sine tamen scribere formaliter nec est, nec esse debet,
nec esse potest. Scriptor sine scriptione concretum est sine
abstracto, agens sine actu, Doctor sine doctrina, Orator sine O-
ratione.

DE CAUSA MINISTERIALI SCRIPTURÆ SACRÆ,
ratione, Operator sine opere &c. hoc est verum σιδυεόξυλον.
(2) Dat distingvi, qvia sic ipsimet Apostoli, vel alii Doctores,
suis formalibus actibus distingvuntur, qvia vocantur testes
per τὸ testari v.2. Praecones vel annunciantes, qyo ad τὸ annun-
ciare v. 2. 3. 5. & deniq; Scriptores per τὸ scribere v.4.(3) Dat
opensis, qvia hoc τὸ scribere producit sacras scripturas, qvæ si-
ne hac scriptione vere non extarent, committit eas Ecclesiis, &
omnibus fidelibus, scribimus Vobis, conjunctim in Ecclesia,
figillatim cuilibet in propria persona, ut Ecclesia, tanquam
Bibliothecaria, scripturas custodiat, Rom. III. 2. suisq; filiis my-
sticis proponat, & quilibet fidelis eas diligenter legat, dies
noctesq; meditationibus suis in iis consumat Ps. I. 2. societa-
tem cum Patre & Filio mysticam in iis inquirat, inveniat, &
possideat v. 4. gaudii spiritualis plenitudinem in eis perpetu-
am obtineat, & sentiat, nec in tenebris ambulet, sed cum Deo,
qui lux est, indesinenter in luce versetur v. 5. 6. 7. &c.

23. Notandum autem, qvod hoc τὸ scribimus, maxime
sit emphaticum, cum sit (1) formativum ratione rei, qvia per
τὸ scribere literæ, syllabe, voces, versiculi, Capita, libri, forman-
tur, & ad totam scripturam formaliter observandam ordi-
nantur. (2) Autoritativum, ratione Dei, qvia scribere hoc εἰσο-
χεται introducitur, cum ratione principii sit à Deo, vel Spir-
itu sancto, ratione medii, fiat per inspirationem, vel dictaturam
internam, ratione objecti, mera scribantur, divina πέμψιμα-
ta, divina ρῆματα, qvia πάσι γέγονθι θεόπνευστος II. Tim.
III. 16. (3) Collectivum, ratione subjecti, qvia Iohannes non lo-
quitur in singulari, Ego scribo, nec in duali, vobis, vel vobis scri-
bimus, sed absolute in plurali, γέγοντες, adeoq; sic totum
Collegium Scriptorum Canonicorum respicit, se Collegio tan-
torum Viatorum conjungit, eorum scriptiōnem commenda-
tione sua vehementer extollit, & in eorum Collegium se-
ipsum transmittit, ac cum iis Cœlestis Regis Diplomata, tan-
quam Doctrina salutifera, Vitaq; Christiana Memorialia, vel
Depo-

EX I. JOHANN. I. 34.

Deposit a scribere gestit; cum primitis, quia, secundum Orthodoxā antiquitatē, certa & quædā prærogative, vel Scriptorum Canonicorū, vel ~~οἰκτιμένων~~ Doctorum Novi Testam., potissimū notantur, quales sunt (1) Immediata à Christo institutio. (2) Immediata ab eodem missio ad docendū. (3) Generalis legatio in universū orbē terrarum, cum potestate plantandi & fundandi Ecclesias I. Cor. XI. 25. (4) Generalis hujus Legationis & potestatis visibile Symbolum, nempe manū Impositio, per quam visibiliter dona Spiritus S. conferebantur. (5) Donum prædicendi futura, sicut Paulus prædictit restitucionem Iudeorum, Rom. XI. 25. AntiChristum, ejusq; revelationem, & intercessionem II. Thess. II. 3. & Johannes in Apocalypsi, plurima. (6) Immunitas ab omni doctrinæ errore post acceptum die Pentecostes Spiritum S. (7) Extraordinarius Spiritus, & extraordinaria autoritas, adjuncta iure spiritualis coercionis adversus rebelles II. Cor. X. 6. 8. [8] Autoritas, qua nullus ex discipulis eorum comparari cum ipsis unquam potuit, aut potest; quamvis Apostoli Christi super Ecclesiam reliquam extiterunt. Nam secundum Legationem Apostolicam, à Christo ipsis commissam, supra Ecclesiam erant; secundum se vero in Ecclesia, ut membra ipsius, autoritatem Domini sui & legationis sua testificantia, sicut Thumm. Impiet. Weigel. p. 3. & 4. scribit. 4) Activum, ratione facti, vel modi, quia Johannes nō votis optat, neque verbis nunciat, sed ipso actu præstat tō scribere, hinc active dicit scribimus. (5) Indicativum, ratione modi, grammaticē, ratione objecti, Theologicē, quia dicit scribimus Vobis ἡγούμενοι, πέποντες πεπάξαντες, ἡγούμενοι ζητοῦντες. (6) præ-

DE CAUSA MINISTERIALI SCRIPTURÆ SACRÆ.

(6) præsens & perpetuum, qvia per hoc scribimus indicat, qvod hæc Scriptura sit continua, vel semper præsens Epistola DEI, cui libet nostrum ita commendata, quasi singulis horis noviter scribatur, nobis à Deo per Secretarios suos mittatur, & ad legendam eam homo semper compellatur. (7) fructuorum, qvia omne agens, & omne scribens agit, & scribit propter finem, & usum, seu fructum, inde nobilissimus, jucundissimus & utilissimus adjicitur fructus, scribimus Vobis, ut gaudium verum sit plenum, ubi pariter non loquitur in præterito, quasi fuerit olim saltem Viris Geotribus gaudium plenum; vel in futuro, quasi tantum vel nobis, vel aliis de futuro sit aliquid plenum gaudium futurum: sed in præsenti SIT. qvia si semper præsens est debita scriptura lectio, vel meditatio, semper præsens est, & manet gaudii spiritualis, & quidem plenissimi possesso, & fruitio.

24. Tandem addimus breviter Scriptorum Canonicorum Causam Finalem, qvam aliam Jobannes respectu DEI, aliam respectu Christi, aliam respectu nostri producit. Respectu DEI varii notantur fines scriptorum Canonicorum (1) DEI Manifestatio v.2. (2) Dei per scripturas annuntiatio v.2.5. (3) SS. Trinitatis communio, ut Deus veram & mysticam cum hominibus uoluvis, vel communionem habere posuit. v.3.6. Respectu Christi (1) Verbi Vitæ manifestatio v.2. (2) Christi, tanquam æternæ vite, annuntiatio v.2. (3) Veracum Christo consociatio, vel communio v.3.6.7. Respectu nostri, (1) Nostri per Scripturam informatio v.1.2. (2) Æterna vite per scripturam testificatio v.2. (3) Spiritualis nostri cū Deo Patre, Filio, & Spiritu sancto communio v.3. (4) Plenitudinis gaudiæ collatio v.4. (5) Peccatorum, vel mysticarum tenebrarum aversatio v.5.6. (6) In luce cum Deo ambulatio v.5.6. &c.

